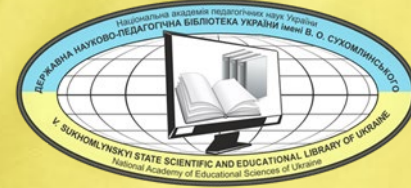

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ
ІМ. В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
Відділ зберігання фонду, обслуговування користувачів
і соціокультурної діяльності

Постать Симона Петлюри на тлі боротьби за українську ідентичність

до 100-річчя дня пам'яті Симона Петлюри

Симон Васильович Петлюра – журналіст, літературний і театральний критик, голова Директорії, Головний Отаман військ і флоту УНР. Народився 22 травня 1879 року у Полтаві в сім'ї міщан козацького походження. Батько – Василь Павлович – нащадок давнього козацького роду, мав власний дрібний візницький промисел. Мати – Ольга Олексіївна – походила із давнього козацького роду Марченків.

Початкову освіту здобув у церковно-парафіяльній школі. 1895 року вступив до Полтавської духовної семінарії. Захоплювався історією, хоромим співом, грою на скрипці, літературою. Гарно співав, грав у виставах. Світогляд юнака формувався під впливом Шевченкового «Кобзаря», творів Котляревського й історичної літератури. Із 1898-го р. належав до таємного українського самоосвітнього гуртка, у 1901 р. виключений з семінарії через революційний і "мазепинський" дух – участь в організації виступу в семінарії композитора Миколи Лисенка.

1900 року познайомився із харківським адвокатом Миколою Міхновським, автором брошури «Самостійна Україна». Того ж року Петлюра стає активним членом Революційної української партії. 1901-го року брав участь у Всеукраїнському студентському з'їзді, представляв громаду духовної семінарії.

Рятуючись від арешту, Симон Петлюра у 1902 році виїхав на Кубань. Вчителював у Катеринодарі (нині Краснодар). Однак невдовзі був заарештований за діяльність у Чорноморській вільній громаді (Кубанській організації РУП) та поширення антиурядових прокламацій. Згодом його відпустили, але як “неблагонадійному” заборонили викладати. Тож кубанський історик Федір Щербина запропонував упорядковувати архів Кубанського козацького війська. Там Петлюра зарекомендував себе як кваліфікований працівник. На той час він підготував першу наукову статтю «Про мову народних шкіл Кубанської області».

На Кубані Петлюра почав писати статті для газет. 1902-го року налагоджував співпрацю з «Літературно-науковим вістником», а наступного – з «Записками Наукового товариства імені Шевченка». Писав також для РУПівських газет «Добра новина», «Праця», місячника «Гасло». На прохання РУП облаштував у власному помешканні мінідрукарню для виготовлення антицарських листівок. У грудні 1903-го був заарештований. У березні наступного року випущений під заставу і виїхав до Києва.

Під час революції 1905 року брав активну участь у діяльності Української соціал-демократичної партії, що виокремилася з РУП: редагував партійний орган “Вільна Україна”, у Києві працював секретарем щоденної чикаленкової газети “Рада”, навколо якої згуртувалися Борис Грінченко, Михайло Грушевський, Дмитро Дорошенко, Людмила Старицька-Черняхівська, Сергій Єфремов. 1907–1908 роки Симон Петлюра був співредактором органу УСДРП “Слово”, дописував до журналу “Україна”.

У “Літературно-науковому віснику” Симон Петлюра опублікував дописи про театральне життя в Україні. А злет його театральнo-критичної думки припадає на 1906–1908 роки. Журнал “Україна” друкував статті “До ювілею Заньковецької”, “Пам’яті Івана Тобілевича (Карпенка-Карого)”; “Слово” – “Ювілей М.К.Заньковецької”, “Уваги про завдання українського театру”; “Мир” – “Українське село і його драматург (Карпенко-Карий – Тобілевич)”.

З дружиною Ольгою Більською з 1910 року жили в цивільному шлюбі (1915-го зареєстрували). У 1911 році народилась донька Леся.

Після повалення самодержавства у 1917 році С. Петлюра організував в Мінську (там на той момент мешкала родина) український з'їзд фронту, на якому його обрали головою Українського військового комітету Західного фронту і делегували на перший Всеукраїнський військовий з'їзд (відбувся 18–21 травня 1917-го в Києві). Його учасники обрали Симона Петлюру головою Українського Генерального Військового Комітету, а після утворення 28 червня того ж року Генерального Секретаріату Української Центральної Ради – першим Генеральним секретарем військових справ.

У грудні 1918-го Директорія повалила гетьманську владу. 19 грудня 1918-го українська армія увійшла в Київ. Почалося відновлення республіканського устрою та УНР. 22 січня 1919 року відбулося урочисте проголошення універсалу Директорії УНР про об'єднання УНР і ЗУНР в єдину державу. 11 лютого Симон Петлюра очолив Директорію (одночасно вийшов із УСДРП).

Через більшовицькі переслідування С. В. Петлюра змушений був постійно переховуватися. Під псевдонімом Полтавченко перебрався до Варшави. Там продовжував проводити переговори задля підтримки УНР, здійснював політичне керівництво урядом і військовими підрозділами та інституціями на території Польщі. Після того, як виявилися спроби інфільтрації більшовицьких агентів до українських еміграційних осередків, Петлюра 1923 року з паспортом на прізвище Степана Могили через Будапешт (Угорщина), Відень (Австрія) та Женеву (Швейцарія) восени 1924 дістався Франції, а згодом до нього приєднались дружина й донька.

Прибуття Петлюри до Парижа суттєво пожвавило еміграційний політикум. Для його згуртування 1925 року створили тижневик “Тризуб”. Для Петлюри паризький період позначений активною публіцистичною діяльністю: друкує багато статей на теми громадсько-політичного, культурного життя, національного визволення України, роздуми про Українську революцію, консолідацію політичної еміграції.

25 травня 1926-го близько 14-ї години С. Петлюра загинув у Парижі від кулі більшовицького агента Самуїла Шварцбарта. Поховали Головного Отамана 30 травня на паризькому цвинтарі Монпарнас.

<https://uinp.gov.ua/istorychnyy-kalendar/traven/22/1879-narodyvsya-symon-petlyura-golova-dyrektoriyi-golovnyy-otaman-viysk-i-flotu-unr>

Париж, 15 жовтня 1925 р.

Розпочинаючи видання наше, ми однією з наших цілей поставили підняти Тризуба, як символ Української Державности. Цей символ буде нам завжди в нашій праці і критерієм її тією метою, до якої ми прагнемо досягти, розвиваючи еміт української державної Ідеології та виконуючи шляхи і методи національного будівництва. Дякуючи йому є для нас — та державність українська і по сподобах історичних і тихи забобненнями, що їх вона може опра тільки дати для віданого та зобов'язаного розвитку типу українського. Призначення в своїйому завданні на протязі віків низького несприятливих географічних і міжнародних обставин, він вожж скорони в собі величезні творчі можливості, перед якими безсилли показали себе новітні сили чужого насильства. Наше, що має в собі ці можливості, не може не відповісти свого Ідеалу державного і не може не виконати своєї Історичної ролі для людства. Вірте в її сили, вітаючи їх в собі, ми в певності і на майбутнє її дашемок. Україна, як самостійна Держава, стане реальністю як в життю народу нашого, так і пера широким світом. Вона має для цього потрібні дані. І сьогодні вона могла б уже бути тим, чим величучо був завжди, коли б творчі державні змагання її народу неочарно не були затримані в своїйому національному насильстві Історичного ворога та збогом несприятливих міжнародних обставин.

¹ Права національних українських зітер у друкарні не дозволяють доповнити доповнення. Редакція просить вибачення у читальників і сподівається на вибором виправити ці хибні надруки внаслідок.

1

Тисло 34, рік видання II. 6 червня 1926 р. Ціна 50 сан. (Prix 50 c.)

Париж, неділя, 6 червня 1926 року.

«Вбито великого чоловіка, жина — велика ідея.

«Вірно, що свята кров мученика за волю повинна об'єднати всіх вірних синів рідної землі в боротьбі за визволення й державність України».

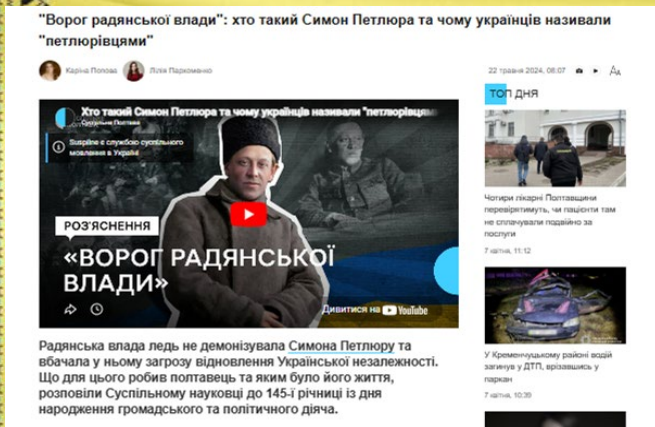
Цю думку в глибокій горі, серед гострого болю підказав холопний розум нам, тяжко засмученим несподіванцю й гіркою атрагою.

З цими словами вдалили ми й до читальників наших, поважаючи їх про передчасну й трагічну смерть національного вождя, героя і мученика...

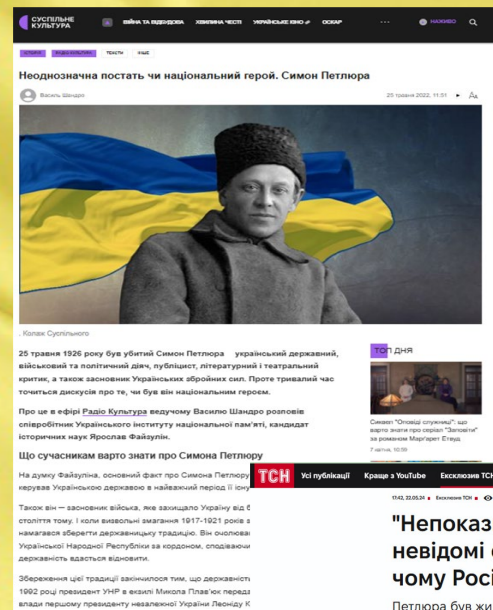
Руха, що створювала революер на того, хто був вітальним знаменем українського народу до самостійного державного життя, знала, що робила: постріями на вулиці Расін вона намагалася відхилити від себе смертельну для цієї небезпечку, яка була в самім імені С. Петлюри, намірлася вбити саму душу українського визвольного руху, розсіяти, розпоршати, розскласти еміграцію.

Знала вона, що робила й тоді, коли одвертаючи увагу від справжніх мотивів злощучку, намагалася вкрити наклепом і ганьбою чисте ім'я С. Петлюри, залучувати всю боротьбу нашого народу за визволення.

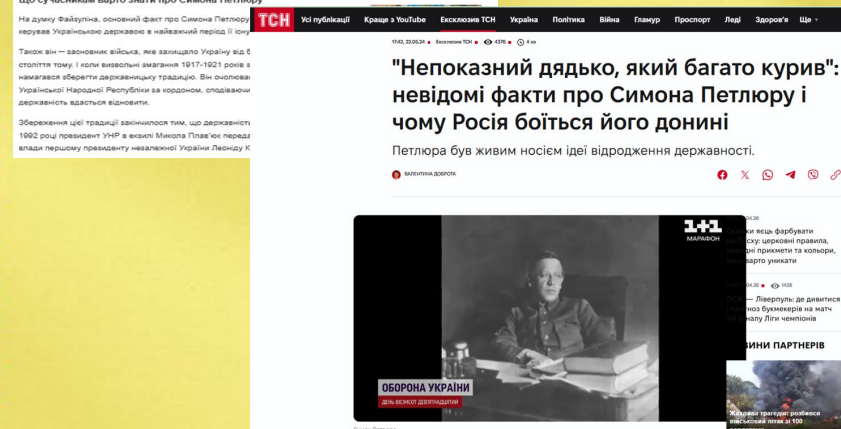
Марі! розрадуни! Даремні захопи!

Попова К. «Ворог радянської влади»: хто такий Симон Петлюра та чому українців називали «петлюрівцями» [Електронний ресурс] / Каріна Попова // Суспільне Полтава : сайт. – Полтава, 2024. – Режим доступу: <https://suspihne.media/poltava/751073-vorog-radanskoj-vladi-hto-takij-simon-petlura-ta-comu-ukrainciv-nazivali-petlurivcami/>

Шандро В. Неоднозначна постать чи національний герой. Симон Петлюра [Електронний ресурс] / Василь Шандро // Суспільне Культура : сайт. – Київ, 2022. – Режим доступу: <https://suspihne.media/culture/36145-simon-petlura-neodnoznacna-postat-ci-nacionalnij-geroj/>

Доброта В. «Непоказний дядько, який багато курив»: невідомі факти про Симона Петлюру і чому Росія боїться його донині. Петлюра був живим носієм ідеї відродження державності [Електронний ресурс] / Валентина Доброта // ТСН : сайт. – Київ, 2024. – Режим доступу: <https://tsn.ua/exclusive/nepokazniy-dyadko-yakiy-bagato-kuriv-nevidomi-fakti-pro-simona-petlyuru-i-chomu-rosiya-boyitsya-yogo-donini-2584335.html>

Праці Симона Петлюри у фонді ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського

Статті, листи, документи / Симон Петлюра ; упоряд. В. Сергійчук ; Ін-т досліджень Модерної Історії України в США, Фондація ім. Симона Петлюри в Канаді. – Київ : В-во ім. Олени Теліги, 1999. – Т. 3. – 616 с.

Статті / Симон Петлюра ; упоряд. та авт. передм. О. О. Климчук, ред. М. Н. Москаленко. – Київ : Дніпро, 1993. – 341 с.

Статті, листи, документи / Симон Петлюра ; редкол.: Д. Дражевська, Н. Лівицька-Холодна, Л. Чикаленко [та ін.] ; Центр. Комітет вшанування пам'яті Симона Петлюри в Америці. – Нью Йорк : Українська Вільна академія наук у США, 1956. – [Т. 1]. – 480 с.

Статті, листи, документи / Симон Петлюра ; редкол.: Т. Гунчак, Д. Дражевська, П. Йосипшин, Н. Лівицька-Холодна, С. Ріпецький ; Українська Вільна академія наук у США, Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі. – Нью Йорк, 1979. – Т. 2. – 627 с.

Вибрані твори та документи / Симон Петлюра ; [уклад. Л. В. Голота] ; Всеукр. т-во «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка, Укр. б-ка ім. С. Петлюри в Парижі, Фундація Симона Петлюри в Канаді. – Київ : Довіра, 1994. – 269, [3] с.

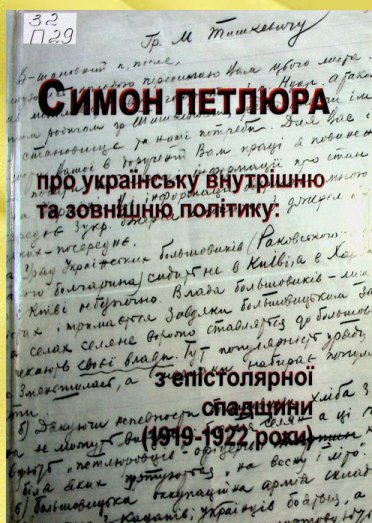
Народе Український : вибрані статті, листи, документи / Симон Петлюра. – Харків : Лівий берег, 1992. – 148 с. – (Першоджерела історії).

Рік мовчання / Симон Петлюра ; [за заг. ред. Лариси Івшиної ; упоряд.: Ігор Сюдюков, Надія Тисячна ; дизайн обкл.: Анна Гаврилук, Ірина Зеленько]. – Київ : Українська прес-група, 2013. – 39 с. – (Серія "Підризна література") (Бібліотека газети "День" Україна Incognita).

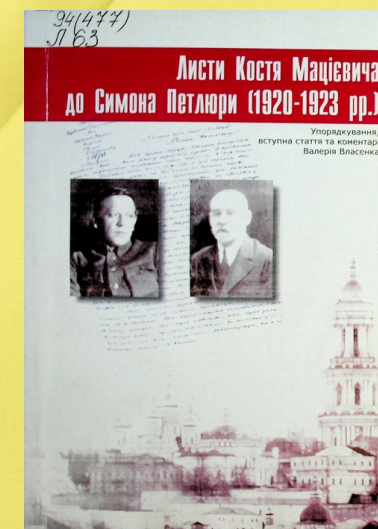

І. Франко – поет національної честі : есе / Симон Петлюра. – Київ : Веселка, 2006. – 22, [1] с. – (Урок літератури).

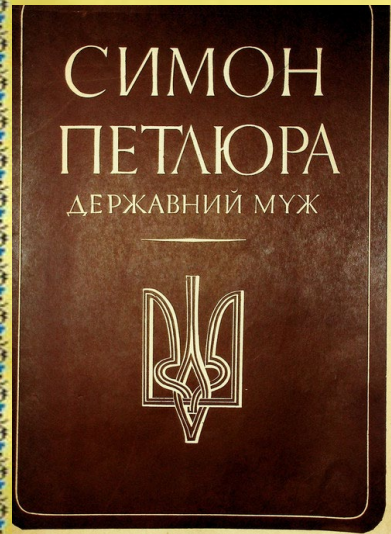

Симон Петлюра про українську внутрішню та зовнішню політику: з епістолярної спадщини (1919–1922) = Symon Petliura on Ukrainian Domestic and Foreign Policies: from the Epistolary Heritage (1919–1922) / Івано-Франків. ун-т права ім. короля Данила Галицького ; [упоряд.: Л. Рябошапка, А. Луцький]. – Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2016. – 29, [2] с.

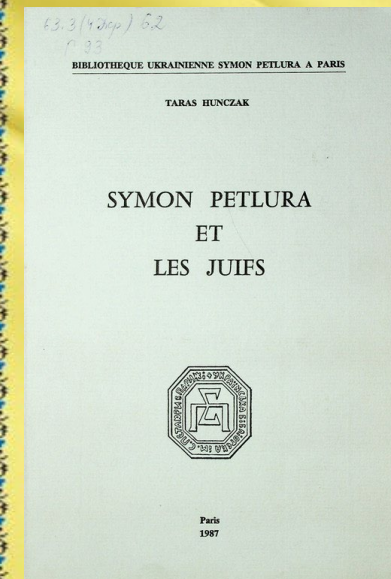
Листи Костя Мацієвича до Симона Петлюри (1920–1923 рр.) / Сум. держ. ун-т ; упоряд., вступ. ст. та комент. Валерія Власенка. – Суми : Наталуха А. С., 2009. – 126, [1] с.

Видання про життя та діяльність С. Петлюри

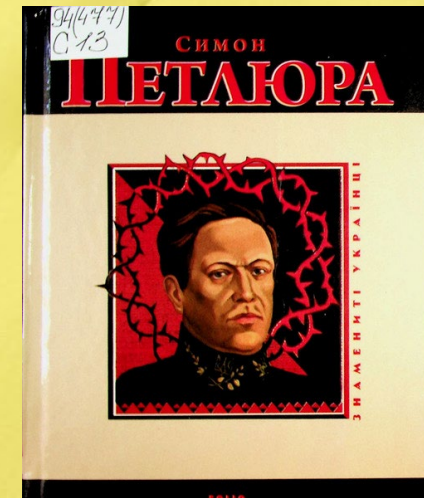

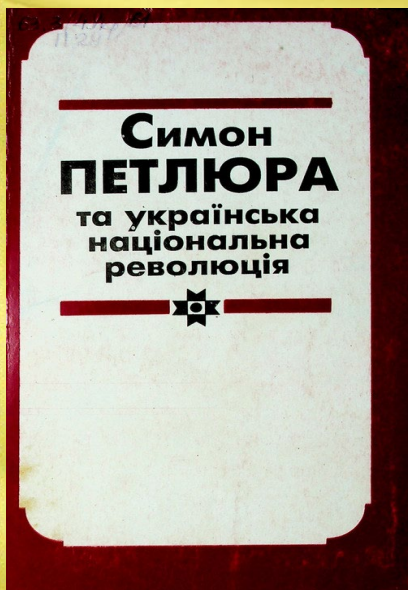
Симон Петлюра. Державний муж / [редкол.: Наталія Лівицька-Холодна та ін. ; обкл. Петра Холодного]. – Нью-Йорк : Укр. Нац.-Держ. Союз в США, 1957. – 192 с.

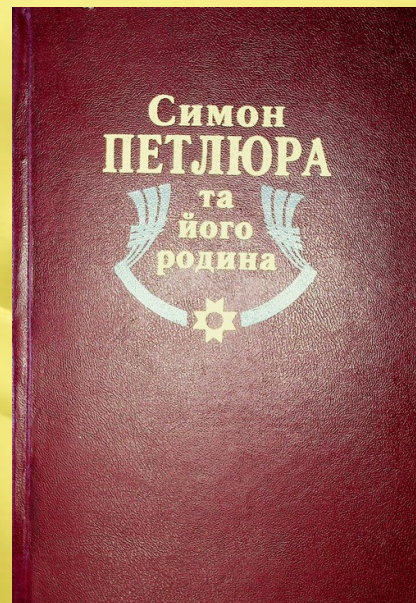
Hunczak, T. Symon Petlura et les Juifs / Taras Hunczak. – Paris : [s. n.], 1987. – 70 p.
Переклад заголовка: Симон Петлюра та євреї.

Савченко, В. А. Симон Петлюра / В. Савченко ; [худож.-оформлювач Є. В. Вдовиченко]. – Харків : Фоліо, 2015. – 126, [1] с. – (Серія «Знамениті українці»).

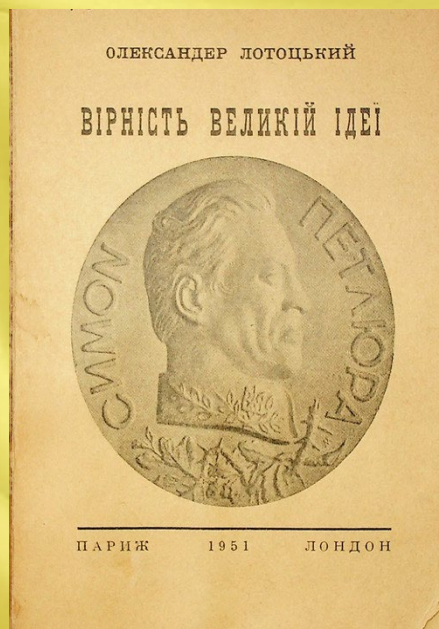
Симон Петлюра та українська національна революція : зб. пр. другого конкурсу петлюрознавців України / упоряд. та передм. Василя Михальчука. – Київ : Рада, 1995. – 356 с.

Симон Петлюра та його родина : до 70-річчя його трагічної загибелі : документи і матеріали / упоряд. та передм. Василя Михальчука. – Київ : Рада, 1996. – 317 с.

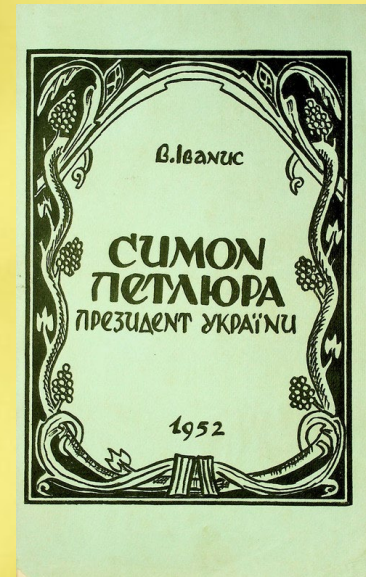
Сагайдачний П. В його тіні. Симон Петлюра в історії українського народу / Петро Сагайдачний. – Нью Йорк : Українське вид-во, 1951. – 63 с.

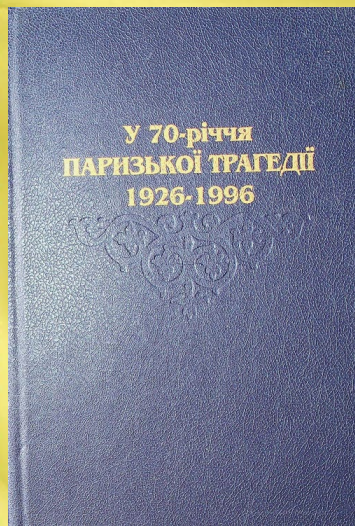
Лотоцький, О. Симон Петлюра як політик і державний муж / Олександр Лотоцький ; зладив М. Добрянський. – 3-тє скороч. вид. – Париж ; Лондон, 1951. – 77 с.

Заголовок обкл: Вірність великій ідеї.

Іванис, В. Симон Петлюра – Президент України 1879–1926 / Василь Іванис. – Торонто-Канада : Накладом «5-ї станиці Союзу бувших українських вояків», 1952. – 255 с.

Кучерук, О. Симон Петлюра (1879–1926) : до 130-ліття з дня народження / Олександр Кучерук ; наук. ред. Владислав Верстюк ; Український інститут національної пам'яті, Музей Української Народної Республіки. – Київ, 2009. – [16] с. ; фотогр.

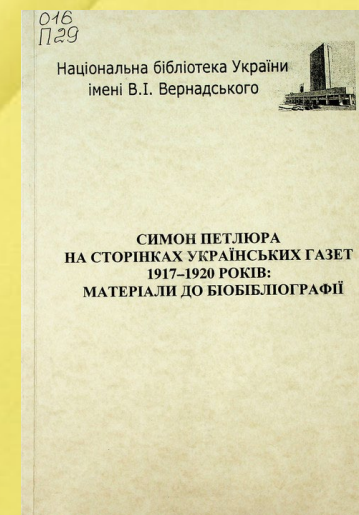

У 70-річчя паризької трагедії 1926–1996 : зб. пам'яті Симона Петлюри / упоряд.: Василь Михальчук, Дмитро Степовик. – Київ : Вид-во ім. Олени Теліги, 1997. – 299, [3] с.

Симон Петлюра в історії та національній пам'яті : матеріали Всеукр. наук. конф. (20–22 трав. 2009 р.) / Укр. ін-т нац. пам'яті, Полтав. облдержадмін., Ін-т історії України НАН України, Полтав. держ. пед. ін-т ім. В. Г. Короленка ; [відп. ред. В. Ф. Верстюк]. – Київ : Фоліант, 2009. – 163 с.

Симон Петлюра на сторінках українських газет 1917–1920 років: матеріали до бібліографії : [анотов. бібліогр. покажч.] / Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського ; [авт.-уклад. О. А. Вакульчук та ін. ; редкол. О. С. Онищенко та ін. ; ред.: Н. Ф. Криворучко, Н. М. Носкіна]. – Київ : Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, 2015. – 377, [2] с.

Ушанування пам'яті Симона Петлюри

Поштова марка до 125-річчя
від дня народження С. В. Петлюри.

Поштова марка Української Народної Республіки

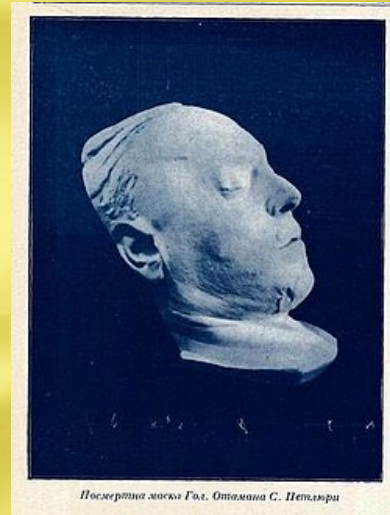
Монета 2 гривні до 130-річчя від дня
народження С. Петлюри

6 грудня 2025 року почесне найменування на честь
Симона Петлюри отримала 152 окрема єгерська бригада
Сухопутних військ Збройних Сил України

Могила С. В. Петлюри у Парижі на цвинтарі Монпарнас на ділянці № 11.

Посмертна маска Симона Васильовича Петлюри

Меморіальна дошка Симону Петлюрі у Полтаві

На честь Симона Петлюри названі вулиці в Білій Церкві, Броварах, Кам'янець-Подільському, Дніпрі, Львові, Києві, Полтаві, Вінниці, Житомирі, Рівному, Тернополі, Стрию, Івано-Франківську, Шепетівці та багатьох інших населених пунктах України.

Bibliothèque Ukrainienne Symon Petlura

Українська Бібліотека імені Симона Петлюри

Bibliothèque Ukrainienne Symon Petlura à Paris
Українська Бібліотека імені С. Петлюри в Парижі

6, rue de Palestro 75019 Paris (France) Tél. (33) 1 42 02 29 56 - Fax (33) 1 48 03 14 12
adresse électronique : ukrainienne.bibliotheque@wanadoo.fr

Ч. 65 ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ 2002 р.

Пасумковий звіт і постанови засідання провду Представництва в Україні Парижської Бібліотеки ім. Симона Петлюри

На черговому засіданні провду Представництва в Україні Парижської бібліотеки ім. Симона Петлюри, яке відбулося 14 серпня 2002 р. у приміщенні Інституту історії Національної Академії наук України в Києві, було обговорено підсумки діяльності цього Представництва за попередні 11 років його існування. Учасники засідання висловили своє задоволення співпрацею в умовах розбудови української державності рішенням Ради Дирекції Бібліотеки від 10 липня 1991 р. (див. Бюлетень Бібліотеки 1991 р., ч. 54, ст. 9) про створення на громадських засадах Представництва Бібліотеки в Україні, яке до кінця 1998 р. очолював письменник, народний депутат України Петро Мовчан, а від 1999 р. професор Дмитро Степовик.

Процес Представництва в Україні Парижської бібліотеки ім. Симона Петлюри вважає, що діяльність Представництва була плідною для утвердження в українському суспільстві національної ідеї, перекладом, через послідовне дотримання в його діяльності двох основних завдань, покладених на нього Радою та Дирекцією Бібліотеки, – популяризації в Україні імені та справи великого сина українського народу Симона Петлюри, очищення його святої праці від наслідків тоталітарного більшовицького режиму (1); популяризації в Україні Парижської бібліотеки ім. Симона Петлюри, її історії, її книжкового й архівного фондів, її місця як важливого культурно-освітнього осередку українства у Франції й у Західному світі (2).

З метою поліпшення роботи Представництва, його провад вирізняє доповідати сай складати чотири реферати – згадані в Україні науковцями, фахівцями бібліотеки й архівної справи, несперечними іменами Петлюриани. Засідання провду постановило обрати новий склад провду Представництва, який було підтверджено рішенням Звідачків зборів Української Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі від 14 грудня 2002 р.: голова Представництва, проф. Дмитро СТЕПОВИК; заступник голови Представництва, д-р Владислав ПЕРСТІК; секретар Представництва, проф. Володимир СЕРГІЙЧУК; науковий референт Представництва, Галина ЯРОВА; проф. Микола ТИМОШКІК; д-р Олександр ЧЕКМІШЕВ; Тарас ПУСТОВИТ.

Візнання 76-ї річниці вшества Головного Отамана Симона Петлюри

Франція

В суботу, 26 травня 2002 р., о 14 год. 35 хв. Рада Української бібліотеки ім. Симона Петлюри видала заповіт пам'яті Головного Отамана військ Української Народної Республіки Симона Петлюри, поклавши на його плечі вимогу Владислава Іоан, Архимандрита УАПЦ і Директора шкільного пансіону за упокій душі Головного отамана.

В неділю, 26 травня 2002 року, о 15 год. на мості Головного Отамана Архимандрит Іоан (УАПЦ) і Єпископ Микола (УГКЦ) у супроводі протопротєра о. Бориса Хайнеського (УАПЦ), пароха о. Миколая Романюка і заступника пароха о. Василя Пурія (УГКЦ) та дівочка о. Юрія Шафова з Німецького відправни собору пануюку за упокій душі Симона Петлюри, його дружини Ольги і дочки Лесі. Служба відбувалася чор парадними українських хрестів під керівництвом пари

Олександри Куклювської. З поминальним словом до присутніх звернувся високопосвящений архієпископ Іоан. Проникнувши радіж з поезії Наталії Динашків-Холодків "Сніг квіт", Владислав наголосив, що "Симон Петлюра живе в гарячих серцях українського народу, бо коли б не було Петлюри, то не було б і нас, що прийшли після нього і віддали своє життя за ту саму ідею", "за вільну Самостійну Соборну Українську державу". Ось, чому вже третє покоління української еміграції у Франції глибоко Головного Отамана, чия кров пролилася на вулицях Парижу, шпорою в дель його загибелі "не злізе, тилим словом", так само як шпору дель народження його національного гонимого Тараса Шевченка.

Між церемонії вшествання пам'яті

Головного Отамана взяли участь організації

Українська культурно-просвітницька бібліотека "Україна"
Людвік П. О. Олександрівський (1904-1971)
61000, м. Київ, вул. Володимирська, 57

ПРО БІБЛІОТЕКУ ПЕТЛЮРИНА ПОДІ БЮЛЕТЕНЬ МЕЦЕНАТИ УМОВИ КОРИСТУВАННЯ КОНТАКТИ

Дослідження

«Пам'ятник нерукотворний...»

Йосипини Ярослав, Палієнко Марія.

Українська Бібліотека імені Симона Петлюри в Парижі: до 90-ліття діяльності. Київ, Париж: УБСР, 2016. 36 с.

У вступі подано короткий історичний нарис: діяльність Української Бібліотеки імені Симона Петлюри від моменту її створення у 1926 р. і Простежено роль УБСР як важливого культурного та інформаційного центру українців у Франції та Європі. Відтворено драматичний період в Бібліотеці, пов'язаний з конфіскацією її книжкового та архівного зібрань нацистами. Відображено сучасну структуру та склад Бібліотеки: унікально коротку біографічну відомість про директора Української Бібліотеки імені Симона Петлюри.

Переглянути у PDF

Шановна українська громадо в Україні, Європі, Америці, світі!

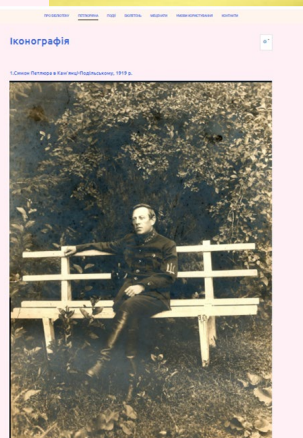
За 90 років свого існування Українська бібліотека імені Симона Петлюри нагромадила у своїх фондах безліч української релігій – збіжок, альбомів, карти, періодичні, архівні матеріали (у т.ч. енциклопедичні збірки, українських політичних діячів, документи з історії національно-визвольного руху, фотографії, пошти). Всього майже три тисячі робіт з упорядкуванням та збереженням документально-літературного українського державотворчого та релігійно-української політичної думки, при цьому всі ці подвиги гідно протримувалися на бібліотеці: засади членів Ради Бібліотеки, і внаслідок цього.

Сьогодні Бібліотека може похвалитися тим, що проведена робота з упорядкування архівних та систематизації, описування, реставрації окремих документів. Це скорило національній історії та культурі, що майже були збережені для наступних поколінь, та вказали на наукового об'єкту Українська бібліотека імені Симона Петлюри ставляється на підтримку українців у зовнішньому світі. Ми маємо зберегти та продовжити діяльність нашого найціннішого національного та культурного центру в Європі!

Висловлюємо Вам сердечну подяку за Вашу майбутню допомогу та розбудову Української бібліотеки ім. Симона Петлюри та просимо в нас це не забувати про цей фактично єдиний український бібліотечно-архівно-науковий осередок в Західній Європі, який ось вже понад 80 років виконує шалену працю – зберігати та упорядковувати національну історію, документи з історії української. Висловлюємо вам подяку та інформацію західній світу про державотворчий процес в Україні.

Рада Бібліотеки

«ПАМ'ЯТНИК НЕРУКОТВОРНИЙ» УКРАЇНСКА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ: ДО 90-ЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТІ

S. Simon Petlura в Єврейській Республіці, 1919 р.

Іконографія

Симон Петлюра в Києві (Полікарпов, 1919 р.)

Вшанування пам'яті Симона Петлюри

Бібліотека утримує архівні та інформаційні матеріали пов'язані з діяльністю Симона Петлюри на території сучасної України. Під його керівництвом створено Інститут «С.П.» для дослідження і вивчення історії українського народу, а також його культурно-освітньої діяльності.

Сьогодні в Україні та на території Бібліотеки організується виставка, присвячена діяльності Симона Петлюри та його родині. Директор та Голова Отамана Бібліотеки П. Олександрівський разом з його дружиною, виставляють виставку імені національного вождя українського народу та його родини в Україні, Європі, США, Польщі та інших краях.

Для перегляду публічної галереї за посиланням.

Вшанування пам'яті Симона Петлюри (Париж), 2002

Вшанування пам'яті Симона Петлюри (Париж), 2017

Вшанування пам'яті Симона Петлюри (Париж), 2019

<http://bibliotheque-petlura.com/ua/>

Українська бібліотека імені С. Петлюри в Парижі
: інформаційний бюлетень. – 2002. – Ч. 65. – 46 с.

Інформаційні матеріали до вшанування 100-річчя від дня загибелі Симона Петлюри [Електронний ресурс] / Український інститут національної пам'яті // Київська обласна військова адміністрація : офіц. портал. – 2026. – Режим доступу: <https://koda.gov.ua/wp-content/uploads/2026/05/getdocument-17-2-20.pdf>

Український інститут національної пам'яті

**Інформаційні матеріали
до вшанування 100-річчя від дня загибелі Симона Петлюри**

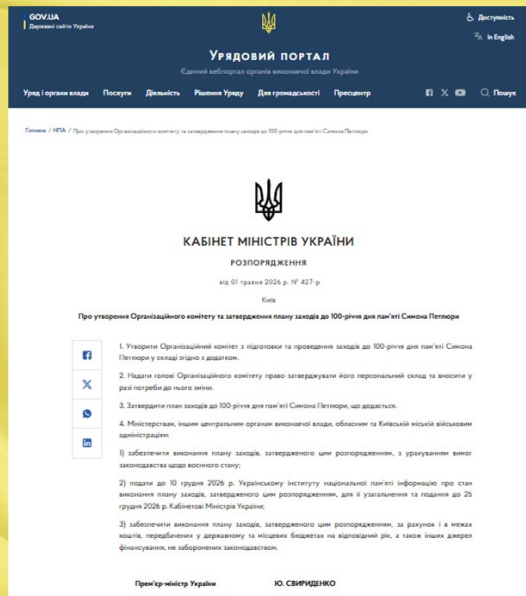
1879 - 1926

**ЗАРАЗ
УКРАЇНА
ПЕРЕЖИВАЄ
ТАКУ ХВИЛЮ,
КОТРІЙ МУСИМО
ВІДДАТИ ВСІ
СИЛИ...
ТОМУ ВСІ ДО
ГУРТУ!**

Симон Петлюра

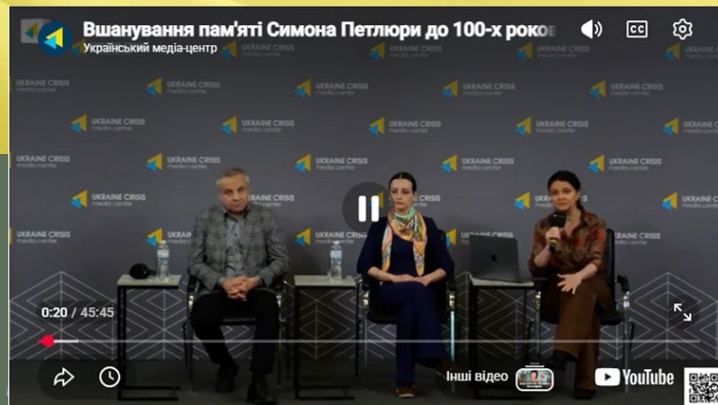

УКРАЇНСЬКИЙ
ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПАМ'ЯТІ

Про утворення Організаційного комітету та затвердження плану заходів до 100-річчя дня пам'яті Симона Петлюри [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 01 травня 2026 р. № 427-р. // Урядовий портал : [офіц. сайт]. – Київ, 2026. – Режим доступу: https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-utvorennia-orhanizatsiinoho-komitetu-ta-zatverdzhennia-planu-zakhodiv-do-100-richchia-t10526?fbclid=IwY2xjawRxW0BleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFxMEhEaHpPS2hxOXFsQzF2c3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHuWawftPK7Rgr6KuTe8VHzLKYwMTOytZ_Yii333aSzTFVc5_b8KOdtkmQwLn_aem_zi5pWXLP59hW5ObqKCmwpQ

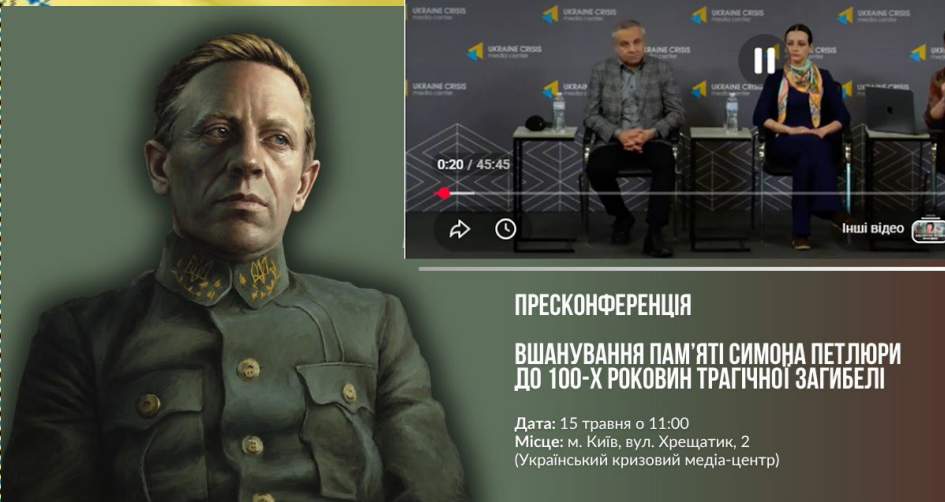
15 травня 2026 року в Києві відбулася прес конференція, присвячена вшануванню пам'яті Симона Петлюри, лідера Української революції 1917–1921 років, до 100-х роковин його трагічної загибелі. Під час прес конференції представлено низку державних, меморіальних, культурних та просвітницьких ініціатив, що проходять в Україні в межах заходів по вшануванню пам'яті Симона Петлюри. Учасники також обговорили значення цієї історичної постаті для сучасної української держави, війська та національної пам'яті <https://uacrisis.org/uk/yak-vidznachatymut-storichchya-zagybeli-symona-petlyury>.

ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЯ

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ ДО 100-Х РОКОВИН ТРАГІЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ

Дата: 15 травня о 11:00
Місце: м. Київ, вул. Хрещатик, 2
(Український кризовий медіа-центр)

E-mail:

dnpb.naes@gmail.com (для офіційних звернень),

dovidka_dnpb@i.ua (для довідок),

fond.dnpb@ukr.net (послуги для віддалених користувачів)

Адреса бібліотеки:

Україна, 04060, м. Київ, 60,
вул. Берлинського М., 9

Вебпортал:

<http://dnpb.gov.ua/ua/>

Виставку підготувала завідувач відділу зберігання фонду, обслуговування користувачів та соціокультурної діяльності
Бондарчук О. Б.

Використано матеріали з фонду ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського та інтернет-ресурси (дата звернення 19.05.2026).